

ÉRDI IRKA ZSEBKÖNYVEK

Hétszínvirág

Haikuk

Érd, 2012

ÉRDI IRKA ZSEBKÖNYVEK

Sorozatszerkesztő:
Habos László

A kötet szerzői:
Kreischer Kornélia, Habos László,
Pálfi Ágnes, Májer József, Szabó Aida,
Móczár Csaba, Temesi Éva

Illusztráció:
Mozgainé Palotár Mária
szájjal festő és
Tarnócziné Barabás Irén

Kiadja a POLY-ART ALAPÍTVÁNY

Tisztelt Olvasó!

Ön az Érdi IRKA Zsebkönyvek első kiadványát tartja kezében. A Hétszínvirág c. kötetben az Érdi IRKA irodalmi-kulturális folyóiratból ismert hét költő: Kreischer Kornélia, Habos László, Pálfi Ágnes, Májer József, Szabó Aida, Móczár Csaba és Temesi Éva haikuit mint színes virágcsokrot tárom olvasóim elé. Ezekben a „vers-szálakban” tizenhét szótagnyi bölcsesség rejlik. A gondolatok elmélyült olvasásához két festőművész: Mozgainé Palotár Mária szájjal festő és Tarnócziné Barabás Irén virágkompozíciós festményei nyújthatnak segítséget. Mindenkinek szeretettel ajánlom e könyvet.

Habos László
sorozatszerkesztő

Előszó

Hét költő, hét különböző hangszín szólal meg ebben a verseskötetben, s a versek világa mindenütt más és más. A hét különböző világból más és más virágok, versek teremnek. Abban azonban költőink többnyire egyformák, hogy verseik japán példán alapulnak, a haiku műfaját választották. A haiku a 21. században az egész világon népszerű, így hazánkban is. Ez a műfaj Japánban a 17. században vált közkedveltté, legjelentősebb képviselője Macuo Basó (1644–1694) volt. Bizton állíthatjuk, hogy a világlíra e gyöngyszeme az egyik leg-tömörebb kötött formájú költemény. A költő pillanatnyi benyomását, emócióit sűríti három sorba, 17 szótagba úgy, hogy olvasóit a gondolatok, érzések folytatására készíti. Basó ezt a következőképpen fogalmazza meg: a harang egyhangú kongása után fülünkben még hosszsan zúg ez a hang. Ugyanígy a vers elolvasása után is valamilyen hangnak még tovább kell visszhangoznia az olvasóban. A haiku csak néhány impressziót fejez ki, tele van célzással, utalással. Ahogy a japán festményeken, tusrajzokon csak egy-két ecsetvonás látható, a haiku is néhány szóval képes hangulatot teremteni. A haikunak mágikus ereje van, mondja Basó, mert nemcsak képeket fest, hanem segít meghallani az esőcsep-

pek kopogását, a fák sóhaját, a madárdalt. A haikuban, ebben a parányi miniatűrben tehát benne van az egész világmindenség. Basó szerint a haiku ellentétben alapszik, amely formailag is kifejeződik a versben. Az első két sor ellentétben áll az utolsóval, melyben valamilyen váratlan fordulat, csattanó szerepel. A vers kényes egyensúlyát az első két sor és a harmadik ellentéte adja meg. Kép és hang, mozgás és mozdulatlanság, csönd és zaj ellentétei feszülnek a haiku két pillére között. S a pillanatnyi mozgás után még jobban érzékelhetjük az időtlen nyugalmat, az állandóságot.

Magyarországra a haiku a 20. század elején érkezett, valójában Kosztolányi ismertette meg a magyar olvasókkal. A műfaj rövidsége, tömörsége miatt nagyon megfelel korunknak. Nálunk is egyre bővül a haiku kedvelőinek köre. Példa erre a Hétszínvirág is, melyben a magyar haikunak olyan mesterei szólalnak meg, mint *Szabó Aida*, akinek keleti mélységű, filozofikus hangnemű lírájában a haikuk nemcsak színekkel telnek meg, hanem még muzsikálnak is, „furulyál a szél”, írja a költő. Bölcs tanításaival önmegismerésre, az élet szépségeinek felfedezésére tanít. *Májner József* a humoros haiku mestere, vidám haikui elszórakoztatják az olvasót. A haiku első két sorában nincsen semmi meglepő: „kíváncsi napfény lesi a tó fenekét”. Az utolsó sor meg-

személyesítése azonban meghökkent: „Csupasz és kerek.” *Kreischer Kornélia* a klasszikus haiku természeti képeit hozza elénk, a hagyományosan rímtelen haikuban ragaszkodik a betűrímekhez is: „...párafoszlányok úsznak . / Pöfékel a völgy”. *Móczár Csaba* igazi nagy formaművész, játékos, édesbús humorral teli lírája mindig élvezetet nyújt az olvasónak akkor is, amikor magányát a híres cédrushoz hasonlítja, mely „Csont-VÁR(y)BA zárva” remél változást. *Pálfi Ágnes* felpróbálja a rózsaszín szemüveget, hamarosan azonban a sötétet kapja magára. Sorai megdöbbennek, felrúznak: Nem menekülhet, / kinek kezeit másik / örült szorítja. *Temesi Éva* haikui megértően emberi hangszínt hoznak: Találkoztunk, és / morogtál. Nem haragszom. / Hiszen kutya vagy. A szerelmi líra *Habos László* haikuiban szólal meg a legszebben. A harmónia hangjait halljuk a karácsonyfa láttán is, melyen „gyermekmosoly hintázik, / ezüstös díszén.”

Szívből ajánlom mindenkinek a Hétszínvirágot, hétszer hét színével, hangjával, gondolataival és érzéseivel, hiszen nemcsak egyszer érdemes olvasni ezt a kötetet, hanem mindig elővehető, ha megértő lelki társat keres az ember.

Vihar Judit

KREISCHER KORNÉLIA

Bordó

*Bordó rózsaszál,
ígért örök szerelmet.
Szirma hullt. Elmúlt.*

*Bordó virágom
napsugárban fürdőzik.
Messze még a tél.*

*Fehér virágú
bodzabokrom bogyói
bordóvá értek.*

*Bordó bogyójú
bodzabokor bólogat.
Békesség bennem.*

*Lehullt egy bordó
bársonyfüggöny. Múlt a taps.
Vége a dalnak.*

Tavas

*Hólé csörgedez.
Öreg ág rügyet fakaszt.
Tavas* jelzése.

*Könnyes szőlőág
bő termésről álmodik.
Tavas* érkezett.

*Játszi napsugár.
Virágzó ágak, vágyak.
Tavaszi* zsongás.

*Cseresznyevirág.
Fehér szirm-hullása.
Tűnő* remények.

*Szél messze repít,
tépett szirmlevelet.
Elszál* tavaszom.

Nyár

*Izzó horizont
szürke hajnali égen.
Új remény születik!*

*Szerelemittas
színes Napsugár táncol
Pillangó szárnyán.*

*Pipacsos réten
enyhe szellősuhanás.
Nyári szerelem.*

*Terméstől terhes,
hajló ágak csodája.
Pirosló málna.*

*Tarló parázslik.
Termését fa ledobja.
Gyilkol a Napfény.*

Ősz

*Színes levél hull.
Fenyő toboza földön.
Ősz idő jelez.*

*Hajnal fényei
pára-köntösben fáznak.
Őszi ébredés*

*Ökörnyál csillan.
Pára-felhőben fürdik.
Ősz lehelete.*

*Diócska koppan.
Libbenő levél neszez.
Titkon ősz oson.*

*Esteli égen,
magasban, vadliba húz.
Átsír a csenden.*

Tél

*Kopasz tarlókon
varjúsereg keresgél.
Közeleg a tél.*

*Fű szálán reggel,
fehér dérruha csillog.
Tél kukkantott be.*

*Rőt-barna erdőn.
Szél cibál csupasz fákat.
Tél keringőzik*

*Tűnő tél után,
pára-foszlányok úsznak.
Pöfékel a völgy.*

*Mint életünk is,
Szálingóz a hópihe
Tűnik semmibe*

Csodák

*Három királyok
hitték, várták a csodát.
Megállt a csillag.*

*Tárt kapu mögött,
látott mélység rémített.
Tűnt a varázslat.*

*Emlék-madárka,
arany-kalitba zárva.
Megállt az idő.*

*Tiszavirág hull.
Mamutfenyő kiszárad.
Tűnik madárdal*

*Maradt pillanat
a rég eltűnt időből.
Fotokópia.*

Cunamira emlékezve

*Tavaszt vártak Ők!
Cseresznyevirágzását.
Tenger nyelte el.*

*Cseresznyevirág
sártengerbe taposva.
Pizkos szemfedő.*

*Húszezer halott
alussza örök álmát.
Virágok nyílnak.*

*Száraz szemekbe
fájdalom könnye kúszik.
Emlék-mécs pislog.*

*Nap-utat járni
felizzó göröngyökön.
Hős-harcú élet.*

HABOS LÁSZLÓ

Lila

*Lila szárnyakon
tovaszállt a szerelem.
Szárnnyakra vágyom!*

*Lila szirmokra
hullott szerelem könnye.
Új utak várnak..*

Metamorfózis

*Levettem ruhám,
s végtelen utazásban
pillangó lettem.*

*Egy harmatcseppben
látom magam meztelen.
Újjászülettem.*

Mea culpa

*Elázott lelkem,
Isten könnye áztatta.
Megbocsátatott!*

Metanoia

*Bűnbánat csendje
szakítja múltnak láncát.
Új lapot kezdek.*

Hiányérzet

*Kenyeret törtem
utolsó vacsorámon,
s morzsa sem maradt.*

Hűség

*Oltár, igen, csók,
s szeretni szenvedéllyel,
amíg dobban szív.*

Kavics

*Elgurult kavics
a szájjal festett képen.
Szememben könnyek.*

*Néma búcsúzás,
kavicsból emelt sírhant,
s új társ a láncon.*

*Kavicson vércsepp
a keresztfa tövében.
Bűn tövisétől.*

Kövek

*Vért könnyez sebem,
lábaim előtt kövek.
Már nincs kenyerem.*

*Kezekből kövek
porba irt bűnök felett,
oltárrá válnak.*

Szeretet

*Ő nem kérkedik,
jóságos és türelmes,
s szívedben lakik.*

Ima

*Lenyugvó Napnak
fényénél, elfáradtan
keresztet vetek.*

Öregszem

*Már nem szaladok
a villamoshoz, sem a
vágyaim után.*

*Felfal az idő
miközben megettem már
kenyerem javát.*

Ősz

*Színes avaron
lépked vénülő idő.
Őszül már fejem.*

Tél

*Feldíszített fán
gyermekmosoly hintázik,
ezüstös díszén.*

Tavaszi

*Napfény simogat
haldokló jégvirágot,
s nyílik hóvirág.*

Nyár

*Izzó Napkorong
tartja lecsukva szemem.
Bár sírna az ég!*

Alkonyat

*Narancsszín varázs
átkarol, s a fáradt Nap
nyugovóra tér.*

Csillagok

*Fények az éjben,
mindig ott lesznek neked,
- csodálkozz rájuk.*

Keresztút

*Porba hullt a pap,
s a keresztre vert Isten
vére csöppen rá.*

Homokember

*Lélek szavára
nem lesz gyáva eldobni
fegyvert kezéből.*

Szerelem

*Szerelmet üzen
a félénken kézbe tett
letépett virág.*

*Éjsötét fényben
nem rejtheted el magad,
rádtalál a vágy.*

*Maradni veled
ébredés után estig,
ott a lelkében.*

*Ha minden oly más,
nézzél mélyen tükrödbe -
ott is látod őt?*

*Kezed kezemben,
s együtt megyünk az úton,
egy életen át.*

PÁLFI ÁGNES

Rózsaszín

*Rózsaszín selymek
villóznak rémálmom szép,
ostoba egén.*

*Rózsaszínt keverj,
koppan körmöm, a pultos
bámulja könnyem.*

*Rózsaszín gödör
tátong felhőbe burkolt
pokol tornácán.*

*Rózsaszín kőre
hulltak Őaljassága
szűk farmerjai.*

*Rózsaszín bőrén
nem látszanak isteni
harapásnyomok.*

Fortélyok

*Hideg konyhákat
látok pirulni szószban
meleg rongyokat*

*melyek felitták
a fáradtság savanykás
bűzét. Italok*

*sorakoznak a
zsúfolt asztalon maguk
elé meredve*

*némán figyelik
ahogyan a meztelen
hússzeleteket*

*kettévágják a
vánszorgó falióra
alatt fakanál*

*lebeg a gőzben
mérgesen rám fürmedve:
pöttömnyi vagyok.*

Apró képek

*Porból ellökött
iszonyatbűz fetreng a
szűrő homokban.*

*Megbújnék csendben
az idő nagy, vérszomjas
szárnyai alatt.*

*Falhoz csaptátok
a képzelet romlatlan,
vak utódait.*

*Egy papírzacskó
sírdogált csak a véres
szalagkorláton.*

*Roppant kötömböt
akar kettétörni egy
gondolatpiszok.*

*A ruhafogas
betéve tudja már a
hazugságokat.*

*Gondolataim
asztalra vetélt, csúfos
óriásbetűk.*

*Zárd be az ajtót,
feküdj ide, ma már épp
eleget öltél.*

*Karod reszketve
öleli át nyavalyás
ideáimat.*

*Halott műremek
csordogál lefelé a
márványpadlóra.*

Akar

*Elégedettség
van az orrodon, miért
nem alszol, aljasság?*

Szeretet

*A kisállatok
hálásan nyalogatják
durvaságunkat.*

Antidepresszáns

*Hátrahanyatlott
életem hátralevő
része. De nem baj.*

Rejtett kamera

*Minden kihagyott
pillanatot másokból;
belőlem: semmit.*

Enyhe vég

*A Föld pillái
lassan lecsukódnak. Csend.
Halkan lépkedjünk.*

Bűbájos

*Találkoztam a
jövömmel, de otthagytam
a megállóban.*

Hány az óra?

*Csak röhögjétek,
az idő nem vesztegel,
meghaltok ti is.*

Psziché

*- „Síneken heversz”,
mutatok rád a vonat
piszkos ablakán.*

*A mélabúnak és a bús mélának, de leginkább
Fejes Annának*

*Háborítatlan
sötétséged borított
mikor beléptél.*

Hétköznapi téboly

*Nem menekülhet,
kinek kezeit másik
őrült szorítja.*

Progresszív

*Ritmusos lárma,
törjön szét fejedben a
tökéletesség.*

Cím nélkül

*Ez a tizenhét
szótag pedig teljesen
hiábavaló.*

MÁJER JÓZSEF

Narancs

*Narancs korongja
a Napnak keleten kel.
Álmos a reggel.*

*Narancs színei:
a piros és a sárga.
Vér és irigység.*

*Érik a narancs.
Áthatja testemet a
mediterrán tél.*

*Narancs virága
calábriai lányka
örök jegyese.*

*Narancsriasztás.
Viharos szél jeget hoz.
Veri koponyám.*

Fény

*Hajnali fény les
keleten alvó csúcsok
fátylai alá.*

Kalandor

*Diszkrét kalandor
nem árulja titkait.
Néma, mint a hal.*

A kéz

*Tőr döfi szívem.
Halált oszt a gyöngé kéz.
Tegnap még ölelt.*

Pogácsa

*Kemény pogácsa
tördeli fogaidat.
Csak köveket nyelsz.*

Lárvák

*Hangyák vagdálnak,
porciózzák húsomat
falánk lárváknak.*

Kontaktlencse

*Vak éj hunyorog.
Csillagok közt keresi
kontaktlencsését.*

Szú

*Árva szú perceg,
kemény csomót harapdál
egy órája már.*

Húsom

*Pók hálójából
hullaférgek lopkodják
bűzös húsomat.*

Nyüvek

*Nyári melegben
dögöt talál a zöld légy...
Nyüvek hemzsegnék.*

Hőség

*Kiszáradt patak
vizét már rég megitta
a perzselő nap.*

Szerelem

*Lángol a vérem.
Gyújtogató szerelem
parazsa lobban.*

Pipacs

*Kék búzavirág
piros arcát csókolja
gőgös pipacsnak.*

Mag

*Magot ad a föld.
Méhedben is megfogant
az idegen mag.*

Glória

*Villámok fénye,
mint lángoló glória
izzik fölötted.*

Hulló csillagok

*Hulló csillagok
múló villanásai:
te tündöklésed.*

Gyümölcsök

*Érett gyümölcsök
ízese nedvei hűtik
cserepes ajkam.*

Béka

*Algás köveken
zöld béka rovarra les.
Sikló figyeli.*

Ér

*Szikla szeme sír.
Könnyeivel robogó ér
sebesen rohan.*

Patak

*Patak csordogál.
Fakó arcát mossa
vén dolomitnak.*

Csapdában

*Rohanó patak
láp csapdájába került.
Kiutat kutat.*

Vízválasztók

*Folyók folyását
vízválasztók mutatják.
Útjelző táblák.*

Rónán

*A róna ölében
összefutnak a folyók.
Nagy találkozás!*

Mohóság

*Kis hal sorsa vár
a zúgó patakra is.
Mohó a folyó.*

Folyam

*Lomha, kék folyam
sodorja hegyek vizét
sós tenger felé.*

SZABÓ AIDA
(Jampa drolma)

Sárga

*Sárga szirmokat
szaggat az északi szél –
utolsó szálig.*

*Homokszemek vad
tánca sárga fuvallat.
Csak kukucskálok.*

*Sárga katica
szélvédőmön napozik.
Lassabban hajtok.*

*Nini, gombolyag!
Süni gurul, tüskéin
sárga levelek.*

*Már fogyóban a
sárgabaracklekvárom.
De jó, hogy olvad!*

Eszmélő mosoly

*Meglátni, orrunk
előtt valós dolgokat:
eszmélő mosoly.*

*Tengernyi idő
előttünk és mögöttünk –
utunk mindig más.*

*Hallgatás hegyén
lég urai köröznek.
Út tovább vezet.*

*Nyírfa lábánál,
napszitta kő szunyókál.
Álmokat őriz.*

*Hidak vezetnek
a törekvéseikhez,
vagy még sincsenek?*

*Csalfa érzékek
bűvkörében suhan el
pillangóéltünk.*

*Árny és fény tükrén,
vágy, félelem kelyhében
libikókázunk.*

*Papíron vonal:
párhuzamos és metsző.
Magad jössz és mész.*

*Fájdalom útján
áradó könnypatakok:
meztelen arca.*

*Szavak, mondatok:
rubint kalitkába zárt
szálló madarak.*

Nem kopik bocskor

*Hegyek ölében
álom könnyű lábon jár.
Nem kopik bocskor.*

*Macskám a dombon
a felhőket csodálja –
jaj, de irigylem!*

*Mélázom a hegy
tengernyi évén: de sok
mesét ismerhet!*

*Hegyem megmásztam:
adódott jó és rossz is –
mind tanítás volt.*

*Hegyormon ülök,
érezem szíve ritmusát,
nyugalma bűvöl.*

Buddha mosolyog

*Hajnalpír csorog
szél csipkedte percekben,
álmok suhannak.*

*Ősi rítust lejt
ezer égő fénynyaláb –
sistereg a vér.*

*Tűző napkorong
kerítésen fennakadt.
Buddha mosolyog.*

*Déli nap elől
méregzöld mohacsalád
kövek közé bújt.*

*Azúrkék égen
napsugár legelészik.
Kiszikkadt szöcskék.*

*Gondtalan virág -
arcok napzuhatagban.
Esernyőm gubbaszt.*

*Szellő ollózta
tájon szirmok lebegnek.
Illat magasban.*

*Szilvavirágok
a mályvaszínű légben
álmom igézik.*

*Nyújtózkodó láng
karistolja az eget.
Izzó láthatár.*

*Csendülő napok:
pajkos szél lábnyomában
könnyű bódulat.*

Jádenyúl nyújtóz

*Szürke fátyolban
lebeg az Égi-asszony.
Jádenyúl nyújtóz.*

*Lombos árnyékkal
öreg ház takarószik.
Vaj', mit rejteget?*

*Színekkel teli
zsákokból leveleket
furulyál a szél.*

*Halkan peregnek
ősz rozsdás tenyeréből
hiú remények.*

*Metsző északi
csípi a bokrok szemét.
Könnyük kezemen.*

MÓCZÁR CSABA

A kék varázsa

*Tintakék szavak
hófehér papírlapot
színesítenek!*

Lehet bármi

*Most tiszta fehér
e lap. Mire végére
érek e versnek
vagy megtelik kékszínű
élettel, vagy szürke kosz
emészti el mindkettőt!*

Ellopott filozófia

*Sárga emberek
ferde szemmel nézik, hogy
japán stílusú
verseket próbálgatok
írni kékszín tintával!*

Négy évszak színekre

Tavaszi

*Nyitott ablakok!
Tavaszi szél zöldell a
zsalugáterem.*

Nyár

*Nap hevíti át
ablaküveg színeit.
Szél sem enyhíti.*

Ősz

*Ablakrésen át
az őszi szél befúj egy
sárga illatot.*

Tél

*Csukott ablakon
jégvirág. A téli szél
hófehér táncos.*

Elfogyó idő

*Piros ajkakban
zománcozott étkészlet
rágja az időt!*

Kezdődő tél

*Ősz van! Hajamban
találtam néhány sort a
kezdődő télből!*

Törékeny valóságom

*Létezésemet
igazolja a tükröm,
mely most eltörött!*

Deja vu

*Anyámhoz mentem.
Szembejött gyermekkorom
boldog májusa.*

Párhuzamok

*Tavaszbba hajlott
a tél! Észrevétlenül
mint anyám háta!*

Édesapámnak

*Apám fekete
fésűje őszi kertben
gereblyézik már!*

Testvéreimnek

*Három testvérem
van. Mint e versben a sor:
Összetartozunk!*

Árva-ház

*Szülői ház a
szülők nélkül, pusztán csak
fájó kőhalom!*

Elillant gyermekkor

*Azt hiszem felnőttem.
Már kikerülöm
a pocsolókat!*

Egy rég volt barátságról

*Zajos városban,
ritka vendég a csend, mint
te a házamban!*

Régi emlék

*Megcsókoltalak!
Először! Sután, gyorsan!
Fogzománc koccan!*

Szeptember

*Furcsa egy nyár volt.
Kibírtam dinnye nélkül
s te nélkülöm!*

Szerelem három időben

*Fiatal leány,
mint karcsú nád hajol meg,
könnyű szél előtt!*

*Érett asszonyok,
mint szilaj fák állják az
orkán ostromát!*

*Öreg anyókák,
hervadt virágként, félik
a fuvallatot!*

Vízvariációk

*Néha változom.
Hogy magyarázzam? Miként
változik a víz
is. Olykor jég vagy hó, de
szomjad egyaránt oltja!*

Majdnem haiku Ady Endrének

*Hej ha tudná...! Kend!
Ma minden E-m'il
klavia-TÚRÁRA ment!
És versLÁBAK járnak
a karak-TEREKET!*

Festett magány

*Magányos vagyok!
Mint a cédrus a vásznon.
Csont-VÁR(y)BA zárva!*

Picasso békéje

*Picasso absztrakt.
Kicsavart békegalamb.
A tolla is PAX!*

TEMESI ÉVA

Piros

*Piros virágok.
Gyönyörű a természet.
Vajon tud róla?!*

*Pirosló hajnal,
ismét új napra kelünk.
Kinek érdemes?*

*Piros az alkony,
lemenő nap fényei.
Közeleg az éj.*

*Piros muskátli,
a régi házból hoztam.
Még emlékszik Rád!*

*Piros a vér is
az élet folyadéka.
Elpocsékoljuk.*

Tél

*Milyen zord a tél,
nyoma sincs kikeletnek.
Meddig várjunk még?*

Tavaszi

*Újra tavasz van.
Szerelmes virágkelyhek
kitárulkoznak.*

*Régi tavaszok
virágzását álmodom.
Csak Te hiányzol.*

*Fehér galamb száll.
Hírnöke a békének,
vagy csak tavasz van?*

*Ha nem leszek is
lesz tavasz, és ősz, és nyár!
Halál, mire vársz?!*

Nyár

*Meleg az ülés,
meleg a jármű, nyár van.
Mégfőnök élve!*

*Egynapos virág
csodállak utoljára,
már nincs sok hátra.*

Filozófia

*Ő az én kutyám,
következésképp én az
embere vagyok.*

*Felgyorsult idő:
Nemcsak a technika gyors,
Az élet is múlik.*

*Baleset helye.
Falon évekig virág,
aztán már az se.*

*Sokasodjatok,
mondá az Úr hajdanán,
és pénzt teremtett.*

*A pokol, hová
a gonoszok kerülnek,
Istentől ered?*

*Fotelban ülünk,
nézzük a sportolókat,
és csipszet rágunk.*

*Találkoztunk, és
morogtál. Nem haragszom.
Hiszen kutya vagy.*

*Hajók a Dunán,
munka, pihenés, játék.
Észre sem veszi.*

*Hát leköltöztünk,
vidéki csendre vágyva.
Folyton ugatnak!*

*Híres ember vagy?
Korlátolt baktérium
vajon tudja-e?*

*Megváltoztatni
most csak a múltat lehet,
a jövőt soha!*

*Szeretet: eszme.
De ehhez megfelelő
egyed az ember?*

*Ha lesz még ember
évezredek múltával,
szerethető lesz?*

Végül

*Utoljára még
nagyon kíváncsi vagyok,
mi van odaát?*

*Az Isten, aki
megteremtett, ilyenek,
majd megbocsátja.*

*Nagy harcos vagyok!
Nem győz le kard, se árnyék!
Neked sikerült.*

*Ha velem lennél,
örülnék minden napnak.
Így csak elvagyok.*

*Szétosztogatnám
gyűjtött emlékeimet.
Kérné valaki?*

*Fárad a lélek.
Lassan múltó éveim,
csak holt remények.*

*Lapos kő voltam.
Egyik előző létben,
csak lapítottam.*

*Emlékezz vissza!!
Tudtad, hogy most vagy boldog?
S nem vetted észre.*

*Kezemből kifut
már az idő lassacskán.
Mire telik még?*

*Nem várok soká!
Már olyan rossz egyedül.
Utánad megyek.*

A kötet szerzői

Kreischer Kornélia

70 éves vagyok. 10 éves korom óta jegyzem le gondolataimat, melyek sokszor csak mondatok „szösszenetek”. Két éve ismerkedtem meg a haiku, haibun, haiga, waka, tanka japán irodalmi versformákkal.

Szösszeneteim leginkább a wakára hasonlítottak, két-sorosaim pedig haikura. Ezeket komplettíroztam, ebből adok most közre egy csokrot.

Habos László

Születésemtől (1963.) Érden élek. Az irodalom iránti érdeklődésem, szeretetem iskolás koromtól jelen van az életemben. Az érdi Irodalomkedvelők klubjához 2011-ben csatlakoztam. Örömmel és mély tisztelettel olva-

som irodalmi lapunkban klubtársaim alkotásait. Írásaim irodalmi folyóiratok (Kláris, Holnap Magazin, stb.) hasábjain olvashatók. Eddig megjelent könyveim: Acélajtók mögött (2006), Homokemberek (2011).

Pálfi Ágnes

1985-ben születtem Komáromban. Gyerekkorom óta foglalkozom az írással. Témáim általában hétköznapi események, melyekből versek, drámák és novellák születnek. Néhányuk megjelent helyi és más folyóiratokban, különböző antológiákban vagy rádiójátékban.

Májer József

1948 karácsonyán születtem a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei Csengerújfaluban. Anyai ágon nincstelen cseléd családból származom. Apám szerb származású volt, és jómódú földműves család fiaként, tanult férfiként élte az életét. A történelem visszasságai szétválasztották családjunkat. 1954-től 1966-ig Ózdon éltem. A csodálatos hegyek ölében nagy szegénységben éltünk. 1966-ban Csepelre költöztem. Gimnáziumba már ott jártam, levelező tagozaton. Tizennyolc évesen kezdtem a versírást. 1972-ben abbahagytam, mert nem voltam képes a szocializmust dicsőíteni. Inkább a lázítás, a szabadságvágy volt fellelhető verseimben. Remek allegóriákat írtam, de ezek többségét is megsemmisítettem. Félttem az önkénytől, a terrortól, a börtöntől.

2009-ben unokám kedvéért újra tollat ragadtam. Most már szabadon írhatok a problémákról. Haikukat 2012. tavaszától írok. Eleinte idegenkedtem ettől a műfajtól. Azt tartottam, a magyar költő magyarul verseljen. Most már megbarátkoztam, sőt, megkedveltem ezt a versformát.

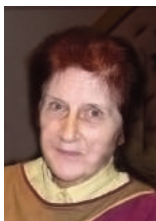
Szabó Aida (Jampa drolma)

Voltam, vagyok: ok, okozó, okozat.../röpke gondolat, mi megfogant./
Üvöltő-ordító újszülött, /karonülő, gügyögő csecsemő,/tipegő gyermek, süvöltő kamasz,/kit megbomlasztott röpke tavasz:/... /bolondos, szíveket tipró kacér,/szerelmes és csalódott facér./... /feleség, szerető, szülő, vetélő,/varázspont hintő esti mesélő,/hűsítőkéz égő-lázás homlokon, észvesztőn rohanva dombokon/.../ Voltam katona, de nem voltam „vadakat terelő juhász”, útonálló./S túl a rákon, már a hajam is mákos./Vagyok útkereső és útonjáró,/magamat felváltaló..., megtaláló, /vibráló fény, árnyék... élet tükrén,/... /Néha talán több is, és kevesebb is!/
hatvan évem zsákjába belopódzó./Vagyok, voltam: ok, okozat, okozó.../ Haikuim megtalálhatóak még: <http://www.terebess.hu/haiku/index.html> és erikart.hu

Móczár Csaba

1974-ben születtem Budapesten. Munkás családból származom. Tagja vagyok az érdi Irodalomkedvelők klubjának. Családom beállítottsága humán érdeklődésű. Sok könyv veszik körül minket. Az évek során az olvasás által megszerettem az irodalmat, és ezen belül a verseket. S tíz éve nemcsak, olvasom, hanem írom is azokat. Először, ahogy lenni szokott az „asztalfióknak”! Majd családom biztatására megmutattam irodalomtanároknak, és így szakmai hozzáértéssel támogatva részt vettem, veszek irodalmi pályázatokon. Autodidakta módon, ösztönszerűen írok és közben próbálok elsajátítani a versírás tanulható részét .

Temesi Éva

Gyerekkora óta ír verseket, de csak néhány éve mutatja meg magát. Szerzői estek: 2005-ben az Arcvonal Kávézóban, előadó Györgyi Anna művésznő, 2007-ben Érden a Művelődési Házban, előadó Szalay Kriszta művésznő, Taskovics Judit művésznő és Dizseri András érdi versmondó. 2012: Üveghegyen innen c. kötet társszerzője.

TARTALOM

Előszó (Vihar Judit)	4
Kreischer Kornélia	7
Habos László	15
Pálfi Ágnes	23
Májfer József	31
Szabó Aida (Jampa drolma)	39
Móczár Csaba	47
Temesi Éva	55
A kötet szerzői	63

Szöveggondozás - lektorálás:
Daróci Lajosné

Borítókép:
Tarnócziné Barabás Irén

Hátlapon:
Temesi Éva (haiku)

ISSN: 2063-7039

Nyomda: Progresso Print Kft.